

REPUBLIKA E SHQIPËRISË

KOMISIONERI PËR MBROJTJEN NGA DISKRIMINIMI

Nr. 1276/ Prot.

Tiranë, më 17.12. 2025

V E N D I M

Nr.303, Datë 17.12. 2025

Bazuar në nenin 32/1/a dhe nenin 33 të ligjit nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar¹, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi, mori në shqyrtim ankesën nr. 188 Regj, datë 03.09.2025, të paraqitur nga znj. K.R kundër Kishës Orthodhokse Autoqefale të Shqipërisë, në të cilën pretendohet diskriminim për shkak të “racës”.

Në përfundim të shqyrtimit paraprak të ankesës, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi²,

K O N S T A T O I:

I. Parashtrimi i fakteve sipas subjektit ankues.

Në ankesën³ e paraqitur pranë Komisionerit, ankuesja znj. K.R, parashtron se:

“Emri im është K.R. Qëllimi i këtij komunikimi është të paraqes një ankesë formale diskriminimi kundër Kishës Orthodhokse Autoqefale të Shqipërisë për shkak të racës.

- 1. Tentova të bashkohem me Kishën Orthodhokse dhe pyeta nëse kishte një klasë Ritesh Inicimi ose një grup për të rinjtë Orthodhoksë, ku mund të bashkohem. Më thanë jo, nuk ka të rinj Orthodhoksë dhe unë do të duhej të pagëzohesha. Kjo më la vetëm dhe në një pozitë diskriminimi. Kishte anëtarë të tjerë të rinj Orthodhoksë. Nuk u prezantova ose nuk më lejuan të bashkohem në klasa.*
- 2. Trajnuesi fetar gënjeu, injoroi kërkesat dhe shpesh ndërronte kohën e klasës në një përpjekje për të mos trajnuar.*
- 3. Më u refuzuan klasat e trajnimit të besimit nga Prifti.*
- 4. Kur po diskriminohesha sepse isha e krishterë në vendin tim të punës, u përpoqa për të marrë ndihmë nga Kisha Orthodhokse Autoqefale e Shqipërisë. M'u refuzua këshillimi shpirtëror.*

¹ Në vijim do t'i referohemi me shkurtesën LMD.

² Në vijim do t'i referohemi me shkurtesën Komisioneri.

³ Ankesa është paraqitur në gjuhën angleze dhe përkthimi është realizuar nga Komisioneri.

5. Mu refuzua aksesin në organizatat e kishës.
6. Nuk e dija, kisha po më përdorte si një "simbol". Më thanë të vija në mbledhje që supozoheshin të ishin klasa trajnimit dhe unë thirresha në mbledhje si një "shfaqje".
7. Prifti ishte miqësor në fillim, por sapo ata patën fotografi, etj. Prifti u bë i ftohtë, i papërgjegjshëm dhe largohej nëse unë përpiquesha të thoja përshëndetje ose mirëmëngjes. Mendova se Kisha e Katedralës ishte thjesht jo mikpritëse dhe jo Kristiane, kështu që provova një vendndodhje tjetër të Kishës.
8. Provova të aplikoja për punë në Kishën Orthodhokse, megjithëse isha e kualifikuar, nuk u mora në konsideratë derisa u konfrontova me Kishën me pretendime diskriminimi dhe racizmi. Të dielën pas bërjes së këtyre pretendimeve, mora një email për të mbuluar diskriminimin. Nuk ishte e sigurt për mua të punoja në atë mjedis.
9. Fotot dhe imazhet e mia u përdorën për të promovuar Kishën pa pëlqimin tim. Heqja e imazhit u refuzua.
10. Mu mohuan anëtarësia dhe pjesëmarrja në Kishë dhe vetëm më lejuan statusin e vizitorit, megjithëse Pagëzimi më jepte të drejtën e anëtarësisë dhe pjesëmarrjes.
11. Mu refuzuan "të drejtat e fundit nga Prifti."
12. Mu refuzua shërbimi i varrimit nga Prifti.
13. Aktet e racizmit u bënë shumë të pakëndshme për mua për të ndjekur Kishën Orthodhokse me siguri."

II. Nga shqyrtimi paraprak i ankesës, u konstatua se:

Në nenin 1 të LMD, përcaktohet se: "Ky ligj rregullon zbatimin dhe dhe respektimin e parimit të barazisë dhe mosdiskriminimit në lidhje me racën, etninë, ngjyrën, gjuhën, shtetësinë, bindjet politike, fetare ose filozofike, gjendjen ekonomike, arsimore ose shoqërore, gjininë, identitetin gjinor, orientimin seksual, karakteristikat e seksit, jetesën me HIV/AIDS, shtetësinë, përkatësinë prindërore, përgjegjësinë prindërore, moshën, gjendjen familjare ose martesore, gjendjen civile, vendbanimin, gjendjen shëndetësore, predispozicionet gjenetike, pamjen e jashtme, aftësinë e kufizuar, përkatësinë në një grup të veçantë, ose me çdo shkak tjetër".

Diskriminimi përkufizohet nga LMD, në nenin 3, pika 1, si: "Çdo dallim, përjashtim, kufizim ose preferencë, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji, që ka si qëllim ose pasojë pengesën ose bërjen e pamundur të ushtrimit në të njëjtën mënyrë me të tjerët, të të drejtave e lirive themelore të njohura me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, me aktet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, si dhe nga ligjet në fuqi".

Në bazë të nenit 7, të LMD, mbrojtja nga diskriminimi garantohet ndaj çdo veprimi ose mosveprimi të autoriteteve publike ose të personave fizikë a juridikë që marrin pjesë në jetën dhe sektorët publikë ose privatë, që krijojnë baza për mohimin e barazisë ndaj një personi apo grupi personash,

ose që i ekspozon ata ndaj një trajtimi të padrejtë dhe jo të barabartë, kur ata ndodhen në rrethana të njëjta ose të ngjashme, në krahasim me persona të tjerë ose grupe të tjera personash.

- Nga shqyrtimi paraprak i ankesës dhe bazuar në nenin 33, pika 4, germa “b” dhe “ç” të ligjit nr. 10221/2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, të ndryshuar, ku parashikohet se: *“4. Ankesa nuk pranohet nëse: b) është e papajtueshme me dispozitat e këtij ligji;ç)nuk ka informacion të mjaftueshëm për të bërë të mundur një hetim”*, Komisioneri vlerëson se ankesa nuk duhet të pranohet, bazuar në arsyetimin vijues:

Neni 18, i Kushtetutës, sanksionon parimin e barazisë dhe mosdiskriminimit, duke përcaktuar se: *“1. Të gjithë janë të barabartë përpara ligjit. 2. Askush nuk mund të diskriminohet padrejtësisht për shkaqe të tilla si gjinia, raca, feja, etnia, gjuha, bindjet politike, fetare a filozofike, gjendja ekonomike, arsimore, sociale ose përkatësia prindërore. 3. Askush nuk mund të diskriminohet për shkaqet e përmendura në paragrafin 2, nëse nuk ekziston një përligje e arsyeshme dhe objektive”*.

Neni 14 i KEDNJ-së ndalon diskriminimin në gëzimin e të drejtave dhe lirive të përcaktuara në të, bazuar në një listë të hapur shkaqesh, duke sanksionuar : *“Gëzimi i të drejtave dhe i lirive të përcaktuara në këtë Konventë duhet të sigurohet, pa asnjë dallim të bazuar në shkaqe të tilla si seksi, raca, ngjyra, gjuha, feja, mendimet politike ose çdo mendim tjetër, origjina kombëtare ose shoqërore, përkatësia në një minoritet kombëtar, pasuria, lindja ose çdo status tjetër.”*

Protokolli 12-të i Konventës, i cili është ratifikuar nga Shqipëria, shtrihet përtej të drejtave të mbrojtura shprehimisht nga KEDNJ. Në veçanti, fusha e mbrojtjes sipas nenit 1, të Protokollit të 12, të KEDNJ përfshin rastet kur personi është diskriminuar: *“a) në gëzimin e çdo të drejte ligjore të njohur shprehimisht me ligj të veçantë; b) në gëzimin e çdo të drejte që rrjedh nga një detyrim i qartë i autoritetit publik sipas legjislacionit të brendshëm, sa kohë autoriteti ka detyrimin të dëshmojë një sjellje të caktuar mbi bazën e ligjit të brendshëm; c) nga autoriteti publik në ushtrimin e kompetencës diskrecionare; d) nga çdo akt apo mosveprim tjetër i autoritetit publik”*.

Barazia në ligj dhe para ligjit nuk do të thotë që të ketë zgjidhje të njëllajta për individë ose kategori personash që janë në kushte objektivisht të ndryshme. Ky parim presupozon barazinë e individëve që janë në kushte të barabarta dhe vetëm në raste përjashtimore dhe për shkaqe të arsyeshme e objektive mund të përligjet trajtimi i ndryshëm i kategorive të caktuara që përfitojnë nga kjo e drejtë (Vendimet nr. nr. 31 datë 04.10.2021, nr. 27, datë 29.06.2021; nr. 20, datë 20.04.2021; nr. 10, datë 29.02.2016; nr. 48, datë 15.11.2013 të Gjykatës Kushtetuese).

Kushtetuta e Republikës së Shqipërisë, duke sanksionuar parimin e barazisë para ligjit, nuk i ka dhënë atij kuptimin e një të drejte absolute, sepse ajo ka përcaktuar njëkohësisht edhe kushtet e kufizimit në ushtrimin e kësaj të drejte. Paragrafi i tretë i nenit 18 të Kushtetutës pranon kufizimet e të drejtës për barazi me përmbushjen e disa kushteve të posaçme, pikërisht të përligjjes së

arsyeshme dhe objektive. (Vendimi nr. 19, datë 09.07.2009 i Gjykatës Kushtetuese). Ky parim kërkon që të gjitha subjektet të trajtohen në mënyrë të njëjtë, por nuk formulon ndalime që të mund të bëhen trajtime të diferencuara kur individët e grupet nuk ndodhen në kushte të njëjta a të ngjashme, apo kur ka justifikim të arsyeshëm e objektiv, duke vendosur një raport të arsyeshëm dhe përpjesëtimor midis mjeteve të përdorura dhe qëllimit që synohet të arrihet. (Vendimet nr. 18, datë 29.07.2008 dhe nr.19, datë 09.07.2019 të Gjykatës Kushtetuese).

Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut (GJEDNJ), në mënyrë të vazhdueshme ka interpretuar se trajtimi i diferencuar është diskriminues nëse ai nuk bazohet në ndonjë justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, domethënë, nëse trajtimi i diferencuar nuk ndjek një qëllim legjitim ose nëse nuk ekziston një marrëdhënie e arsyeshme të proporcionalitetit ndërmjet mjeteve të përdorura dhe qëllimit që synohet të realizohet⁴. Sipas GJEDNJ-së, e drejta për të mos u diskriminuar e garantuar nga KEDNJ, gjithashtu çënohet kur pa një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm shtetet dështojnë që të trajtojnë ndryshe personat situata e të cilëve është objektivisht e ndryshme⁵. Referuar jurisprndencës së GJEDNJ-së, *diskriminimi i drejtpërdrejtë*, edhe pse neni 14 i KEDNJ-së nuk jep një përkufizim të tij, konsiderohet si “dallim në trajtim i personave në situata të njëjta ose të ngjashme” dhe “bazuar në një karakteristikë ose “status” të dallueshëm”⁶

LMD (neni 3, pika 1), e përkufizon diskriminimin si *çdo dallim, përjashtim, kufizim apo preferencë, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji, që ka si qëllim apo pasojë pengesën apo bërjen e pamundur të ushtrimit në të njëjtën mënyrë me të tjerët, të të drejtave e lirive themelore të njohura me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, me aktet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, si dhe me ligjet në fuqi.*

Sipas LMD, diskriminimi mund të shfaqet në disa forma (neni 3, LMD), ndër të cilat, në formën e “*Diskriminimit i drejtpërdrejtë*”, e cila është ajo formë diskriminimi që ndodh kur një person ose grup personash trajtohen në mënyrë më pak të favorshme sesa një person tjetër, ose një grup tjetër personash në një situatë të njëjtë a të ngjashme, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji (neni 3/2 LMD) ose në formën e “*Diskriminimit të tërthortë*”, e cila është ajo formë diskriminimi që ndodh kur një dispozitë, kriter ose praktikë, e paanshme në dukje, do ta vinte një person ose grup personash në kushte më pak të favorshme për shkaqet e parashtruara në nenin 1 të këtij ligji në raport me një tjetër person ose grup personash, kur ajo dispozitë, kriter a praktikë nuk justifikohet objektivisht nga një synim i ligjshëm, ose kur mjetet e arritjes së këtij synimi ose nuk janë të përshtatshme, ose nuk janë të domosdoshme dhe në përpjesëtim të drejtë me gjendjen që e ka shkaktuar atë (neni 3/7, LMD).

⁴ Shih: *Molla kundër Greqisë*, Vendim i Dhomës së Madhe, 2018, prg. 135; *Fábián kundër Hungarisë*, Vendim i Dhomës së Madhe 2017, prg. 113; *Abdulaziz, Cabales dhe Balkandali kundër Mbretërisë së Bashkuar*, 1985, prg.72.

⁵ Shih: *Çështja Thlimmenos kundër Greqisë* [GC], nr. 34369/97, prg. 44, GJEDNJ 2000-IV; *Çështja J.D dhe A kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr.32949/17 dhe 34614/17, prg. 84, 24.10. 2019.

⁶ Shih: *Biao kundër Danimarkës*, *Dhoma e Madhe*, datë 14.05.2016, § 89, *Carson dhe të Tjerët kundër Mbretërisë së Bashkuar*, *Dhoma e Madhe* 2010, datë 16.03.2010, prg. 61.

Ndërkohë, sipas nenit 6, të LMD, trajtimi i ndryshëm është i përligjur dhe ndalimi i diskriminimit i përshkruar nga ky ligj nuk zbatohet në raste kur ka një qëllim objektivisht të justifikueshëm dhe të përligjur në bazë të Kushtetutës, të marrëveshjeve apo akteve ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë dhe legjislacioni në fuqi.

Në thelb të diskriminimit, është trajtimi i diferencuar dhe më pak i favorshëm, i shfaqur qoftë në formën e *dallimit*, *kufizimit*, *përjashtimit* ose *preferencës* dhe që ka për bazë një nga shkaqet e mbrojtura nga ligji. Pra, jo çdo diferencë në trajtim apo trajtim më pak i favorshëm gëzon mbrojtje nga ligji. Mbrojtja nga diskriminimi sipas ligjit garantohej vetëm për ato diferenca në trajtim apo trajtime më pak të favorshme që kanë për bazë një ose më shumë se një nga shkaqet e mbrojtura. Në mungesë të një shkakut të mbrojtur, jo çdo diferencë në trajtim apo trajtim i pafavorshëm konsiderohet diskriminim sipas ligjit. Gjithashtu, jo çdo diferencë në trajtim është diskriminim, por vetëm ato që nuk kanë një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm. Pra, nëse për diferencën në trajtim konstatohet se ka një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, atëherë trajtimi ndryshe është i përligjur dhe nuk është i ndaluar nga ligji.

Si rregull, në lidhje me shkakun e pretenduar të diskriminimit, pala ankuese duhet të provojë në radhë të parë se, shkakun e pretenduar është një shkak që gëzon mbrojtje sipas ligjit, dhe në radhë të dytë duhet të provojë ekzistencën e tij. E njëjta qasje gjen zbatim edhe kur pretendohet se diskriminimi ka ndodhur për më shumë se një shkak.

Bazuar në parashtrimet e palës ankuese, Komisioneri konstaton se ato konsistojnë në tre momente:

1. Në radhë të parë, ankuesja pretendon se është diskriminuar për shkak të racës në lidhje me ushtrimin e lirisë së besimit.
2. Në radhë të dytë, ankuesja pretendon se është diskriminuar për shkak të racës në lidhje me të drejtën për të patur akses në punësim.
3. Në radhë të tretë, ankuesja pretendon se i janë cenuar të dhënat e saj personale.

Referuar parashtrimeve të bëra nga pala ankuese në ankesën e depozituar pranë Komisionerit, rezulton se, ankuesja pretendon diskriminim për shkak të racës, por nuk jep shpjegime në lidhje me këtë pretendim. Bazuar në nenin 1, të LMD, raca, parashikohet si shkak i mbrojtur/ndaluar diskriminimi.

Bazuar në dokumentacionin e depozituar nga pala ankuese, rezulton se znj. K.R., është me shtetësi nga Shtetet e Bashkuara të Amerikës (SHBA), me vendlindje Karolina e Veriut, SHBA.

Në lidhje me pretendimin për diskriminim për shkakun sipërcituar (raca), Komisioneri vëren se, *parimisht*, vetëm fakti që një person posedon këtë shkak, nuk mjafton për të ngritur një pretendim për diskriminim. Personi i cili pretendon se është diskriminuar për shkakun apo shkaqet e pretenduara, por jo vetëm, duhet të parashtojë fakte nga të cilat mund të prezumohet se ka një

diferencë në trajtim dhe se kjo diferencë në trajtim pretendohet se ka si bazë shkakun e mbrojtur, që në çështjen objekt shqyrtimi është raca, shkak për të cilin ankuesja nuk jep asnjë shpjegim se si shkak i racës prezumohet se ka lidhje me sjelljet diskriminuese të pretenduara.

Komisioneri konstaton se, faktet dhe rrethat e parashtruara nga ankuesja në lidhje me diskriminimin e pretenduar janë të paqarta dhe nuk ka informacion për të bërë të mundur një hetim. Ankuesja pretendon se është diskriminuar në momente të ndryshme, të cilat nuk janë të mirëpërcaktuara dhe të qarta dhe nga persona të ndryshëm pjesë e Kishës Orthodhokse Autoqefale të Shqipërisë dhe nuk përcaktohet se kur kanë ndodhur sjelljet e pretenduara si diskriminuese dhe nga cilët persona janë kryer ato.

Komisioneri vlerëson se, bazuar në nenin 33, pika 4, gërma “ç”, të LMD, pretendimet e ankueses në lidhje me të drejtën e saj për të ushtruar lirinë e besimit fetar dhe pretendimet në lidhje me të drejtën për të patur akses në punësim, nuk mund të pranohet për t’iu nënshtruar procedurave të mëtejshme të parashikuara në ligj për shqyrtimin e saj, pasi janë të paqarta dhe informacioni nuk është i mjaftueshëm për të bërë të mundur një hetim.

Në lidhje me pretendimet e ankueses, për cenim të të dhënave personale, nëpërmjet përdorimit të fotove dhe imazheve të saj për të promovuar Kishën pa pëlqimin e saj, Komisioneri vlerëson se një pretendim i tillë bën pjesë në kompetencat e këtij institucioni.

Mbrojtja e të dhënave personale rregullohet në bazë të ligjit nr. 124/2024 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”.

Në nenin 75, pika 1, të këtij Ligji, është parashikuar se: *“I. Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale është person juridik publik dhe autoriteti mbikëqyrës i pavarur dhe përgjegjës për monitorimin e mbikëqyrjen e zbatimit të këtij ligji, me qëllim mbrojtjen e të drejtave dhe të lirive themelore të personave fizikë në lidhje me përpunimin e të dhënave personale.”*

Në nenin 86, pika 1, të Ligjit, parashikohet se: *“Pavarësisht mjeteve të tjera ligjore në dispozicion, administrative ose gjyqësore, çdo subjekt i të dhënave që pretendon se përpunimi i të dhënave të tij personale kryhet në shkelje të këtij ligji, ka të drejtë të paraqesë ankim pranë Komisionerit, i cili e shqyrton atë në përputhje me dispozitat e Kodit të Procedurës Administrative dhe të këtij ligji.”*

Në këto kushte, ankesën dhe pretendimet për përdorimin e të dhënave të saj personale, në kundërshtim me ligjin, ankuesja mund t’ia drejtojë institucionit përgjegjës të ngarkuar me ligj e të specializuar për të trajtuar e vendosur për të tilla ankesa, Komisionerit për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale. Mungesa e kompetencës e bën këtë pretendim të ankueses, të papajtueshëm me dispozitat e LMD, dhe rrjedhimisht bazuar në shkronjën “b”, të pikës 4, të

nenit 33, të LMD, ky pretendim i ankesës nuk mund të pranohet dhe të merret në shqyrtim nga Komisioneri.

Në përfundim të shqyrtimit paraprak të ankesës dhe bazuar në nenin 33, pika 4, gërmat “b” dhe “ç”, të ligjit nr.10221, datë 04.02.2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, të ndryshuar, Komisioneri arrin në përfundimin se, ankesa nr.188, datë 03.09.2025, e paraqitur nga ankuesja K.R, nuk mund të pranohet për t’iu nënshtruar procedurave të mëtejshme të parashikuara në ligj për shqyrtimin e saj, pasi nuk plotësohen kriteret ligjore.

PËR KËTO ARSYE:

Mbështetur në nenin 21/1, nenin 32, pika 1/a, si dhe nenin 33, pikat 1, 4/b/ ç, të ligjit nr.10 221/2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, të ndryshuar, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

V E N D O S I :

1. Mospranimin e ankesës nr.188, datë 03.09.2025, e paraqitur nga znj. K.R, pasi nuk plotësohen kriteret ligjore të parashikuara nga ligji nr. 10221/2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, i ndryshuar.
2. Kundër këtij vendimi lejohet ankim në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, brenda 45 ditëve nga marrja dijeni e këtij vendimi.

KOMISIONERI

Robert GAJDA

Shkaku: Raca
Fusha: Liria e besimit/punësim
Lloji i vendimit: Mospranim